

напрегнаха всичкитѣ си сили, поколебаха се секунда-двѣ въ усилията си и най-послѣ тежката желѣзна маса се поклати и трѣгна. Много по-леко потегли и батозата. Всички усилия като че бѣха необходими само въ началото. Отъ сега нататѣкъ машинитѣ трѣгнаха леко и неусѣтно. Трѣгна слѣдъ тѣхъ и голѣмата навалица отъ посрѣщачи.

Изведнажъ това съвсѣмъ случайно придружаване, безъ нѣкой да го урежда нарочно, се прѣвѣрна въ тържествено и шумно шествие. Кой знае кому бѣше дошло на умъ да го накара, но отгорѣ на самия локомотивъ се покачи Ганю биволарѣтъ, възседна голѣмата машина като конь и наду тамъ гайдата си. Провиквания и веселье смѣхъ заглушиха първитѣ пискливи звуци. Една нечакана промѣна се извърши въ всички. По-спокойно и по-бодро сѣкашъ пристѣпваха воловетѣ, народѣтъ викаше и се смѣеше, самитѣ машини се движеха тържествено и важно, общата радостъ сѣкашъ одухотворяваше могъщитѣ имъ корпуси и въ сложнитѣ очѣртания на профила имъ проличаваше чудновата нѣкаква физиономия, разкривена отъ широка и весела усмивка. Въо-душевлението въ множеството растѣше. Дѣцата тичаха и крѣщѣха наоколо. Ганю продължаваше да свири отгорѣ на локомотива. Момитѣ се наредиха, заловиха се подържка и запѣха. Тѣ подхванаха сжщитѣ тия пѣсни, които пѣяха, когато се връщаха отъ жетва, или пѣкъ, като зълви, придружаваха нѣкоя невѣста. По-назадъ идѣха мжжетѣ. Тѣ продължаваха разговоритѣ си, но въ жестовѣтъ имъ имаше сега повече живостъ и една особена тържественостъ стоеше на лицата имъ.

Все тѣй шумно и весело шествието нахлу въ селото. Прѣдъ кръчмата на Къня стоеше Радуловъ, до него бѣше учителката отъ Загорци, Райна. Макарь и теоритически противникъ на дружеството, учителѣтъ обичаше всички трудещи се хора и въ тоя могъщъ и тържест-